

ringsvei, der hidtil i rigt Maal har bidraget til Landets Velstand og Anseelse; men det er jo naturligtvis let forklarligt, at, om man endogsaa faar ganske paa samme Grundlag, kan man dog have lidt forskellige Anstuelser om det Fornødne. Hovedindskrænkningen i Examenfordringerne ved 1ste Afdeling bestaa deri, at Examination i Massinlære er tagen bort, og at det er stet, har jeg saa meget mere kunnet gaa ind paa, som jeg allerede her ved 1ste Behandling udtalte, at det ikke var foreslaet af Navigationsdirektøren at optage dette Fag, men at jeg selv havde anset det for rigtigst at optage det. Jeg indrømmede imidlertid paa den anden Side, at der ogsaa kunde siges endel derimod. Grunden til, at jeg optog dette Fag, var, at Examen i Massinlære er nødvendig for Enhver, der vil fare med Dampskib, og da jeg antager, at det vil være meget vanskeligt for en ung Mand at sige, om man fremtidig vil komme til at seile med Dampskib eller Seilskib, ansaa jeg det for rigtigst, at han blev nødt til at tage Prøven. Naar der nu imidlertid fra forskellige Sider er kommet Udtalelser derimod — og det er der — og Udvalget har ment, at det i og for sig var hensigtsmæssigere at styde dette Fag over til 2den Afdeling, har jeg ikke ment, at der var nogen sær Grund for mig til vedblivende at holde igjen. De andre Vædringsforslag angaaende Examenfordringerne ere i det Hele af mindre Betydning. Naar der under Navigation er optaget: „Bestemmelse af Skibets Sted ved Stedlinie-Observation af Solen“, saa udtalte jeg allerede ved 1ste Behandling, at jeg ogsaa kunde være tilbøjelig til at optage dette, og at det kun vilde foraarsage en ringe yderligere Lidsanvendelse fra de paagjældende Clevers Side. Jeg var blot bange for at stille nye Fordringer op, men jeg indrømmer, at Dpfyldelsen af denne Fordring kan være til megen Nytte, og derfor gaar jeg med Glæde ind derpaa. Med Hensyn til Betingelserne for, at en Cleve skal kunne indstilles til Prøve, har Udvalget været enigt om at stille disse Betingelser noget højere end foreslaet af mig. Jeg havde foreslaet 15 Aars Søfart; Udvalget har foreslaet 15 Aars Søfart „efter det fyldte 15de Aar“. At denne Fordring er gjort, har jeg i og for sig Intet at indvende imod; men det maa erindres, at, medens Udvalget udtaler, at det er gavnligt, at der forløber saa kort Tid som muligt mellem det Tidspunkt, da Cleven tager sin Examen, og det Tidspunkt, da han skal gjøre Tjeneste som Styrmand, kan der ogsaa modsat siges, at Meget taler for, at der ikke hængaar for lang Tid mellem den Tid, da Paagjældende erhverver sig Skolekundskaber, og den Tid, da han kan indstille sig til Examen, idet Mange, som maaske kunde have taget Examen i kortere Tid efter at have gennemgaaet Skolen, ikke ville være i Stand dertil senere. Jeg er imidlertid af

den Mening, at Udvalgets Mening kan være den rigtige, men naar jeg ikke er gaaet videre og har indskrænket den Betingelse, Navigationsdirektøren har opstillet i saa Henseende, var det tilbøje, fordi jeg saa hen til de Forhandlinger, der bleve førte i denne Sag for 10 Aar siden, da et lignende Lovforslag var til Behandling her. Da gif den ikke saa rolig som nu; da var netop dette Spørgsmaal et af dem, der vakte mest Debat, og den Anstuelse, at der ikke skulde gaa for lang Tid mellem Skoleuddannelsen og den Tid, den Paagjældende tog Examen — det vil altsaa med andre Ord sige, at Søfartsbetingelsen skulde sættes temmelig kort — var jo den, der seirede. Det er altsaa Hensynet til Folkethingets tidligere Mening, som gjorde, at jeg ikke stillede Fordringerne altfor høit. Naar nu Udvalget er kommet til en anden Anstuelse, har jeg imidlertid Intet derimod. Jeg er ogsaa ganske enig med Udvalget i den Betragtning, som det har glædet mig, det har fremsat, at det er bedre „at have saa og gode Skoler end mange og deriblandt maaske mindre gode Skoler“. Det var af den Grund, jeg havde indført i Lovforslaget den Bestemmelse, at visse Skoler kunde faae Indstillingsret, naar de efter Ministerens Mening havde de nødvendige Hjælpemidler til at kunne føre en god Undervisning. Men det er Udvalget jo nu ikke gaaet ind paa. Imidlertid maa jeg indrømme, at ved det, der er foreslaet af Udvalget, kan det, jeg mente, naas ad andre Veie, og jeg har derfor heller ikke Noget imod i den Henseende at forlade, hvad jeg selv har foreslaet, og gaa ind paa Udvalgets Forslag. Jeg anser det ligesom Udvalget for en hensigtsmæssig Foranstaltning, at det er Lærerne, som foretage Overhøringen, naturligtvis paa den Maade, at Kommissionen stiller Spørgsmaalene og selvfølgelig ogsaa kan fordrø, at Lærerne gaa næriere ind paa den, hvis den finder det fornødent. — Naar Udvalget til Slutning udtaler det Ustkelige i, at der paa de følgende Finantslove gennem større Statsstilskud til Styrmandselever vil blive taget Hensyn til, at de ubvidede Examenfordringer udtræve længere Tid, skal jeg udtale, at dette har min fulde Sympathi. Jeg indrømmer, at der for Sømandstanden gjøres forholdsvis lidt her til Lands, naar man ser hen til, hvad der gjøres i andre Retninger. Jeg skal derfor tage denne Sag under Overveelse og tillade mig at opføre paa Finantslovsforslaget saadanne Betsøb, som jeg maatte antage foreløbig kunne være passende i den Henseende. — Den ærede Ordfører omtalte dernæst et Par Punkter, der ikke indeholdes paa Vædringsforslagslisten. Han nævnte saaledes, at det kunde være hensigtsmæssigt at forhindre Folk, som være farveblinde, fra at gjøre Tjeneste paa Søen. Det er jeg enig med ham i, men den ærede Ordfører udtalte selv, hvad jeg ogsaa mener, at det er ikke Stedet her at fordrø Examination i Farveblindhed, men at det maa gjøres andre